

O p o n e n t s k ý   p o s u d e k

na rigorózní práci Mgr. Markéty S u r g o v é napsanou na téma „Předkupní právo“ (stran 129; připojen seznam použité literatury)

Předložená rigorózní práce se skládá z pěti částí (pojem a charakteristika předkupního práva , druhy předkupního práva, vznik, realizace a zánik předkupního práva, právní následky porušení předkupního práva, jakož i závěr).

Celkově je třeba konstatovat, že rigorózní práce má výbornou úroveň. Práce je po obsahové stránce mimořádně bohatá, neboť v ní rigorózantka řeší prakticky všechny otázky předkupního práva, které se v občanskoprávní praxi či v občanskoprávní teorii vyskytly. Rigorózantka se přitom neomezuje na pouhou reprodukci vyslovených názorů, nýbrž po jejich objektivním předestření zaujímá své vlastní stanovisko založené většinou na přesvědčivých argumentech.

Práce se v převažující části zabývá jen českým právem, na některých místech však ve vhodných souvislostech odkazuje i na literaturu německou a rakouskou. Práce se zabývá suverénně rozbořem občanskoprávní judikatury, její prostřednictvím soudy poměrně kusou zákonnou úpravu předkupního práva v občanském zákoníku v poměrně širokém rozsahu dále dotvořily. Nespornou předností rigorózní práce je, že se v ní rigorózantka věnuje komplexně i problematice zvláštních předkupních, resp. přednostních práv, právě tak jako procesní problematice, která vzniká při realizaci předkupního práva v praxi. V posléze uvedeném směru zvláště oceňuji důkladné výklady rigorózantky (str. 12), které se zabývají otázkami povolením vkladu vlastnického práva k nemovitostem do katastru nemovitostí či otázky porušení předkupního práva.

Z řady otázek, které rigorózanťka v celé své práci řeší – s naprostou převahou co do argumentace přesvědčivě – chci upozornit na dvě z nich, které se ukázaly v doktríně i v právní praxi aktuální: jde jednak o otázku uplatnění zákonného předkupního práva u podílového spoluvlastnictví v případě, že dojde k bezúplatnému převodu spoluvlastnického podílu. Rigorózanťka tu se znalostí věci analyzuje všechna řešení, která platná kusá právní úprava připustí. Mám za to, že nejspokojivějším řešením této problematiky však bude, jestliže ustanovení tohoto druhu o zákonném předkupním právu, které se v českém právu objevilo pod sovětským vlivem až v občanském zákoníku z r. 1950, bude opuštěno. Ostatně s tím podle mého názoru správně počítá i návrh nově připravovaného občanského zákoníku. V této souvislosti na okraj a pro úplnost jen poznamenávám, že stranou pozornosti rigorózanťky tu zcela zůstalo použití kategorie blízkých osob. Tento pojem se právě v případech dnes upravených v § 140 OZ ukazuje pro svou poměrnou šíři jako dosti zneužitelný.

Druhou otázkou, kterou bych doporučoval zabývat se blíže při ústní obhajobě rigorózní práce, je určení počátku běhu promlčecí doby tam, kde se opomenutý podílový spoluvlastník domáhá jako prostředku nápravy relativní neplatnosti. Rigorózanťka v tomto směru správně naznačuje, že řešení, které zvolila a uplatňuje soudní praxe, ji nepřesvědčuje.

Práce kromě důkladně zpracovaného obsahu komplexního záběru vyniká i velmi přehlednou systematikou a v neposlední řadě, a to bych chtěl zvlášť zdůraznit, rovněž svou formální stránkou. Rigorózanťka se věcně, srozumitelně a jasně vyjadřuje, takže o jejích závěrech nevznikají u žádné otázky pochybnosti.

Svou rigorózní práci rigorózanťka korunuje i svými závěry *de lege ferenda*.

I ty, opírající se o důkladnou znalost praktických poznatků, jsou projevem samostatného přístupu ke zpracování zvolené problematiky s některými bystrými argumentacemi rigorózní.

Předloženou rigorózní práci plně doporučuji k obhajobě.

V Praze dne

Prof. JUDr. Jiří Švestka, DrSc.